

ข้อเสนอแนวคิด/วิธีการเพื่อพัฒนางานหรือปรับปรุงงาน
ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

เรื่อง การส่งเสริมให้แหล่งกำเนิดมลพิษปฏิบัติตามกฎหมายโดยใช้มาตรการเชิงบวก
ร่วมกับการติดตามตรวจสอบการปฏิบัติตามมาตรการใน EIA/IEE ในพื้นที่เมืองพัทยา
จังหวัดชลบุรี

นายยุทธนา ตันวงศ์वाल
นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ
ตำแหน่งเลขที่ 352 ส่วนควบคุมคุณภาพสิ่งแวดล้อม
สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 13 (ชลบุรี)

เสนอขอประเมินเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการพิเศษ
ตำแหน่งเลขที่ 352 ส่วนควบคุมคุณภาพสิ่งแวดล้อม
สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 13 (ชลบุรี)
สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ปีงบประมาณ 2560

ข้อเสนอแนวคิด/วิธีการเพื่อพัฒนางานหรือปรับปรุงงาน
ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ของ นายยุทธนา ตันวงศ์वाल

เพื่อประกอบการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง นักวิชาการสิ่งแวดล้อม

ชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งเลขที่ 352

สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 13 (ชลบุรี)

เรื่อง การส่งเสริมให้แหล่งกำเนิดมลพิษปฏิบัติตามกฎหมายโดยใช้

มาตรการเชิงบวก ร่วมกับการติดตามตรวจสอบการปฏิบัติตาม

มาตรการใน EIA/IEE ในพื้นที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

หลักการและเหตุผล

เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญแห่งหนึ่งของประเทศไทย และเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของชาวไทยและชาวต่างประเทศ ทั้งในด้านแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ สถานที่พักผ่อนที่สวยงาม และสถานบันเทิงจำนวนมาก ซึ่งแต่ละปีมีผู้เดินทางมาท่องเที่ยวเข้าพักรับประทานอาหารค่ำและใช้สิ่งอำนวยความสะดวกในพื้นที่เป็นจำนวนมาก ข้อมูลจากกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาระบุว่า ในปี พ.ศ.2557 มีนักท่องเที่ยวมาเยี่ยมเยือนเมืองพัทยาถึง 26.5 ล้านคน และในอนาคตอันใกล้ รัฐบาลจะมีโครงการพัฒนาพื้นที่ “เขตเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก” Eastern Economic Corridor (EEC) ซึ่งครอบคลุมถึงจังหวัดชลบุรี ซึ่งจะทำให้ปริมาณผู้เดินทางเข้ามาในเขตพื้นที่เมืองพัทยาน่าจะมีปริมาณมากขึ้นเป็นทวีคูณ ซึ่งจะก่อให้เกิดปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมตามมาอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการจัดการน้ำเสีย แม้ว่าปัจจุบัน เมืองพัทยาน่าจะมีระบบบำบัดน้ำเสียรวมชุมชนอยู่แล้ว ถึง 2 แห่ง ได้แก่ ได้แก่ โรงบำบัดน้ำเสียเมืองพัทยา (ซอยวัด

หนองใหญ่) ซึ่งรองรับน้ำเสียในเขตพื้นที่เขตเมืองพัทยาและเขตนาเกลือ ส่วนแห่งที่ 2 คือโรงบำบัดน้ำเสียเมืองพัทยา บริเวณนาจอมเทียน (วัดบุญญ์กัญจนาราม) ซึ่งรองรับน้ำเสียในเขตนาจอมเทียน แต่สถานภาพปัจจุบันพบว่าระบบบำบัดน้ำเสียบริเวณซอยวัดหนองใหญ่รองรับปริมาณน้ำเสียมากเกินไปจนขีดความสามารถที่จะบำบัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนระบบบำบัดน้ำเสียบริเวณนาจอมเทียนเพิ่งมีการปรับปรุงระบบใหม่ ยังไม่สามารถเดินระบบได้คงที่ ทำให้ประสิทธิภาพในการบำบัดน้ำเสียยังไม่เป็นไปตามที่ได้ออกแบบไว้ ทำให้น้ำเสียที่เกิดขึ้นจากชุมชนและอาคารต่างๆ ในเขตเมืองพัทยาถูกระบายลงสู่บริเวณชายหาดและส่งผลกระทบต่อคุณภาพน้ำทะเล ข้อมูลจากกรมควบคุมมลพิษในปี พ.ศ. 2558 ระบุว่าคุณภาพน้ำบริเวณชายหาดเมืองพัทยายู่ในเกณฑ์พอใช้ ถึงเสื่อมโทรม โดยพารามิเตอร์ที่พบว่าเป็นปัญหา ได้แก่ กลุ่มแบคทีเรีย ฟอสเฟต และไนเตรท ซึ่งสื่อให้เห็นว่าเกิดจากการปนเปื้อนน้ำเสียจากชุมชนเป็นหลัก

รัฐได้เล็งเห็นถึงแนวโน้มของปัญหาทางด้านสิ่งแวดล้อมของพื้นที่เมืองพัทยาที่นับวันจะรุนแรงมากขึ้น ตามความหนาแน่นของชุมชนที่ขยายตัวเพิ่มขึ้นตามปริมาณของนักท่องเที่ยว หน่วยงานที่ดูแลทางด้านสิ่งแวดล้อมจึงได้มีมาตรการต่างๆ ที่จะเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการด้านมลพิษและสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่เมืองพัทยา เช่น คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ได้มีประกาศฉบับที่ 1 (พ.ศ.2535) กำหนดให้ท้องที่เขตเมืองพัทยาเป็นเขตควบคุมมลพิษ และกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้มีประกาศกระทรวง กำหนดให้เมืองพัทยาเป็นพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมตั้งแต่ปี พ.ศ.2546 รวมถึงสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 13 (ชลบุรี) ได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภาคกลาง ภาคตะวันออก และภาคตะวันตก พ.ศ.2560 – 2564 ซึ่งตามยุทธศาสตร์ที่ 3 เรื่อง การจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมอย่างมีส่วนร่วม ได้กำหนดกลยุทธ์ในการควบคุมมลพิษทางน้ำและการสร้างกลไกการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม โดยให้มีมาตรการ (1) เฝ้าระวังและติดตามตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษ (2) ส่งเสริมการลดมลพิษจากแหล่งกำเนิด (3) บังคับใช้มาตรการด้านกฎหมายควบคุมการระบายของเสียจากแหล่งกำเนิด และ (4) พัฒนากลไก ระบบการประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพ

สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 13 (ชลบุรี) ในฐานะหน่วยงานที่ดูแลรับผิดชอบด้านการจัดการมลพิษและสิ่งแวดล้อมของจังหวัดในพื้นที่ภาคตะวันออก พิจารณาแล้วเห็นว่าเมืองพัทยาเป็นพื้นที่วิกฤตพื้นที่หนึ่งที่ต้องเข้าไปมีมาตรการดูแลจัดการทางด้านการบำบัดน้ำเสียเพื่อป้องกัน และลดผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระยะยาว ซึ่งตามบทบาทหน้าที่ของส่วนควบคุมคุณภาพสิ่งแวดล้อม การตรวจสอบและบังคับใช้กฎหมายกับแหล่งกำเนิดมลพิษเป็นแนวทางหนึ่งที่สามารถนำมาใช้ในการจัดการปัญหาเรื่องนี้ได้ ประกอบกับการที่เมืองพัทยาถูกประกาศให้เป็นเขตคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ทำให้การประกอบกิจการหลายประเภทต้องมีการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) หรือรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น (IEE) ซึ่งส่วนใหญ่จะกำหนดให้อาคารที่ขออนุญาตก่อสร้างใหม่ต้องมีมาตรการติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำทิ้งหลังบำบัดก่อนปล่อยลงสู่ท่อระบายน้ำของเมืองพัทยาเอาไว้ด้วย แต่พบว่าสถานประกอบการส่วนใหญ่ไม่ได้ปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนดไว้ ดังนั้น หากสามารถนำมาตรการทั้ง 2 อย่างมาใช้ร่วมกันจะทำให้สามารถตรวจสอบการจัดการด้านน้ำเสียของสถานประกอบการได้ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น

บทวิเคราะห์/แนวความคิด/ข้อเสนอแนะ

คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติได้ออกประกาศ ฉบับที่ 22 (พ.ศ.2544) เรื่อง การกำหนดอัตราค่าบริการบำบัดน้ำเสียของระบบบำบัดน้ำเสียรวมเมืองพัทยา ซึ่งแบ่งแหล่งกำเนิดมลพิษออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ 1) แหล่งกำเนิดมลพิษกลุ่มที่ 1 เช่น อาคาร อยู่อาศัย หอพัก อาคารชุด ศาสนสถาน เป็นต้น 2) แหล่งกำเนิดมลพิษกลุ่มที่ 2 เช่น ที่ทำการของทางราชการ โรงเรียน โรงพยาบาล สถานประกอบการธุรกิจขนาดย่อม เป็นต้น และ 3) แหล่งกำเนิดมลพิษกลุ่มที่ 3 เช่น โรงงานอุตสาหกรรม โรงแรม ที่ดินจัดสรร สถานประกอบการธุรกิจขนาดใหญ่ เป็นต้น โดยให้ผู้ใช้บริการจัดส่งน้ำเสียไปบำบัดยังระบบบำบัดน้ำเสียรวมเมืองพัทยาและคิดค่าบริการบำบัดน้ำเสียในปี พ.ศ.2560 เป็นช่วงๆ ตามค่าความสกปรกในรูปบีโอดี ดังนี้

- 1) แหล่งกำเนิดมลพิษมีระบบบำบัดน้ำเสียเป็นของตนเอง และสามารถทำการบำบัดน้ำเสียให้ได้ตามมาตรฐาน ไม่เสียค่าบริการ
- 2) น้ำเสียมีค่าความสกปรกในรูปบีโอดี ไม่เกิน 200 มิลลิกรัมต่อลิตร เสียค่าบริการบำบัดน้ำเสียในอัตราลูกบาศก์เมตรละ 6.50 7.00 และ 7.50 บาท สำหรับแหล่งกำเนิดมลพิษกลุ่มที่ 1 2 และ 3 ตามลำดับ
- 3) น้ำเสียมีค่าความสกปรกในรูปบีโอดี เกิน 200 มิลลิกรัมต่อลิตร แต่ไม่เกิน 300 มิลลิกรัมต่อลิตร ให้เสียค่าบริการเพิ่มร้อยละ 25
- 4) น้ำเสียมีค่าความสกปรกในรูปบีโอดี เกิน 300 มิลลิกรัมต่อลิตร แต่ไม่เกิน 400 มิลลิกรัมต่อลิตร ให้เสียค่าบริการเพิ่มร้อยละ 50
- 5) น้ำเสียมีค่าความสกปรกในรูปบีโอดี เกิน 400 มิลลิกรัมต่อลิตร แต่ไม่เกิน 500 มิลลิกรัมต่อลิตร ให้เสียค่าบริการเพิ่มร้อยละ 75
- 6) น้ำเสียมีค่าความสกปรกในรูปบีโอดี เกิน 500 มิลลิกรัมต่อลิตร แต่ไม่เกิน 700 มิลลิกรัมต่อลิตร ให้เสียค่าบริการเพิ่มร้อยละ 100
- 7) น้ำเสียมีค่าความสกปรกในรูปบีโอดี เกิน 700 มิลลิกรัมต่อลิตร แต่ไม่เกิน 1,000 มิลลิกรัมต่อลิตร ให้เสียค่าบริการเพิ่มร้อยละ 150
- 8) น้ำเสียมีค่าความสกปรกในรูปบีโอดี เกิน 1,000 มิลลิกรัมต่อลิตร ห้ามผู้ใช้บริการจัดส่งน้ำเสียไปยังระบบบำบัดน้ำเสียรวมเมืองพัทยา

ซึ่งจากข้อมูลข้างต้น ทำให้แหล่งกำเนิดมลพิษในเมืองพัทยามีเกณฑ์ในการอนุญาตให้ระบายค่าความสกปรกในรูปบีโอดีที่หลากหลาย ดังนั้นจึงเป็นการยากที่จะตรวจสอบว่าสถานประกอบการใดได้รับอนุญาตให้ระบายค่าความสกปรกในอัตราเท่าใด ยกเว้นแต่อาคารที่ขอก่อสร้างใหม่และมีการจัดทำ EIA/IEE ซึ่งเมืองพัทยาจะกำหนดให้ต้องบำบัดน้ำเสียให้มีคุณภาพได้ตามมาตรฐานน้ำทิ้งก่อนอนุญาตให้ระบายลงท่อรวบรวมน้ำเสียของเมือง ประกอบกับแหล่งกำเนิดมลพิษเหล่านี้ตั้งอยู่ในพื้นที่รองรับน้ำเสียของระบบบำบัดน้ำเสียรวมของเมืองพัทยา หากจะมีการออกคำสั่งทางปกครองควรเป็นอำนาจหน้าที่ของเมืองพัทยาเป็นผู้ดำเนินการ จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ทำให้การบังคับใช้กฎหมายกับแหล่งกำเนิดมลพิษที่ตั้งอยู่ในพื้นที่เมืองพัทยาค่อนข้างทำได้ยาก

ในปัจจุบัน สื่อสังคมออนไลน์ หรือ โซเชียลมีเดีย เช่น เฟสบุ๊ก หรือเว็บไซต์ มีอิทธิพลต่อการรับข้อมูลข่าวสารของสังคมไทยมากขึ้น การนำสิ่งนี้มาใช้ประโยชน์ในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์การดำเนินการต่างๆ สามารถทำให้เกิดการรับรู้ได้อย่างกว้างขวางและรวดเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องเกี่ยวกับคุณภาพสิ่งแวดล้อมและการรักษาสภาพแวดล้อม เช่น การประกาศให้เป็นโรงแรมที่มีการรักษาสภาพสิ่งแวดล้อมดีเยี่ยม เป็นต้น และหาก มีหน่วยงานของรัฐเป็นผู้รับรองหรือเป็นผู้เผยแพร่ ก็จะทำให้เกิดกระแสการยอมรับกับผู้ที่ให้ความสำคัญกับสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมได้เป็นอย่างดี และก่อให้เกิดผลกระทบในเชิงบวกต่อภาพลักษณ์ของสถานประกอบการอย่างใดก็ตาม ในปัจจุบันพบว่า การประเมินสถานประกอบการและเผยแพร่เพื่อเป็นการยกย่องชมเชยในโซเชียลมีเดียของหน่วยงานของรัฐยังมีจำนวนไม่มากและไม่แพร่หลายนัก เช่น ในเว็บไซต์ขององค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน) สำนักงานพื้นที่พิเศษเมืองพัทยาและพื้นที่เชื่อมโยง พบว่า ปัจจุบันมีการขึ้นทะเบียนโรงแรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Hotel) อยู่เพียง 11 ราย (ข้อมูล ณ วันที่ 20 ตุลาคม 2559)

สำหรับโครงการตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษเพื่อบังคับใช้กฎหมายของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 82 (1) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 นั้น นับแต่สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 13 (ชลบุรี) เริ่มดำเนินการตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษครั้งแรกในปีงบประมาณ พ.ศ.2556 จนถึง ณ สิ้นปีงบประมาณ พ.ศ.2559 เป็นระยะเวลา 4 ปี สามารถตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษรวมแล้วได้เพียง 157 แห่ง ซึ่งเป็นจำนวนที่น้อยมากเมื่อเทียบกับจำนวนแหล่งกำเนิดมลพิษทั้งหมดที่มีอยู่ในพื้นที่รับผิดชอบ นอกจากนี้ ในการดำเนินการตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษตามขั้นตอนปกติ ที่จะต้องมีการใช้กฎหมายบังคับให้ปฏิบัติตามเงื่อนไขหรือมาตรการของทางราชการ หากแหล่งกำเนิดมลพิษไม่สามารถบำบัดน้ำเสียให้ได้ตามมาตรฐาน เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษจะต้องมีการออกคำสั่งทางปกครองให้แหล่งกำเนิดมลพิษปฏิบัติตาม ซึ่งในการดำเนินการให้แล้วเสร็จแต่ละแห่งจะต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินการค่อนข้างนานเป็น

เดือนหรือปี ดังนั้น หากจะตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษให้ครบทั้งหมดอาจต้องใช้เวลาหลายสิบปี และต้องการกำลังเจ้าหน้าที่จำนวนมาก แต่ถ้าหากสถานประกอบการมีการเตรียมความพร้อม หรือมีแรงจูงใจในการปรับปรุงระบบบำบัดน้ำเสียของตนเองให้อยู่ในสภาพดี ก็จะทำให้เจ้าหน้าที่ใช้ระยะเวลาในการดำเนินการสั้นลง สามารถยุติเรื่องได้อย่างรวดเร็ว ดังนั้น สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาค จึงจำเป็นต้องหาแนวทางหรือวิธีการที่จะกระตุ้นให้ผู้ประกอบการเกิดความสนใจที่จะปรับปรุงเรื่องสิ่งแวดล้อมของตนเองด้วยความสมัครใจของตนเอง เช่น การใช้มาตรการเชิงบวกเพื่อสร้างแรงจูงใจในด้านการตลาดให้กับสถานประกอบการในการยกระดับภาพลักษณ์ขององค์กร

จากข้อมูลในภาพรวมดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่าเมืองพัทยามีบริบทที่เหมาะสมที่จะถูกคัดเลือกให้เป็นพื้นที่ในการดำเนินโครงการ เนื่องจากมีองค์ประกอบที่เหมาะสมหลายประการ ได้แก่

- 1) เป็นพื้นที่ที่มีแหล่งกำเนิดมลพิษตั้งอยู่รวมกันอย่างหนาแน่น องค์กรบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน) ได้สำรวจข้อมูลด้านโรงแรมที่พักในพื้นที่พิเศษเมืองพัทยาและพื้นที่เชื่อมโยง ครอบคลุมพื้นที่อำเภอบางละมุง และอำเภอสัตหีบ ณ เดือนกันยายน 2558 พบว่ามีสถานประกอบการ โรงแรมที่พักทั้งสิ้น 2,621 แห่ง จำนวนห้องพักรวมกว่า 130,000 ห้อง ส่วนข้อมูลจากเว็บไซต์ ของเมืองพัทยาระบุว่าในเขตเมืองพัทยามีโรงแรม 517 แห่ง รีสอร์ท 86 แห่ง เกสต์เฮาส์ 136 แห่ง คอนโดมิเนียม 172 แห่ง หมู่บ้านจัดสรร 100 แห่ง ศูนย์การค้า 39 แห่ง และร้านอาหาร 1,165 แห่ง
- 2) ตั้งอยู่บริเวณชายหาดซึ่งคุณภาพน้ำทะเลเริ่มเสื่อมโทรม ซึ่งเป็นสภาพแวดล้อมที่บังคับให้ผู้ประกอบการเกี่ยวกับธุรกิจท่องเที่ยวต้องมีการรักษาคุณภาพน้ำทะเลบริเวณชายหาดเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว
- 3) เมืองพัทยาและพื้นที่ใกล้เคียง ถูกประกาศเป็นพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมซึ่งกำหนดให้สถานประกอบการส่วนใหญ่ต้องมีการจัดทำ EIA / IEE ในขั้นตอนขออนุญาตก่อสร้าง และมีการกำหนดมาตรการติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อมและรายงานผลให้หน่วยงานที่กำกับดูแลทราบทุก 6 เดือน

4) อยู่ในพื้นที่รองรับน้ำเสียของระบบบำบัดน้ำเสียรวมชุมชนซึ่งกำหนดค่าบริการบำบัดน้ำเสียไว้ชัดเจนตามค่าความสกปรกที่ปล่อยออก และหากบำบัดได้ตามมาตรฐานน้ำทิ้งแล้วจะไม่ต้องเสียค่าบริการ

5) เป็นเมืองท่องเที่ยว ซึ่งแหล่งกำเนิดมลพิษส่วนใหญ่เป็นสถานประกอบการที่คำนึงถึงเรื่องภาพลักษณ์เป็นสิ่งสำคัญเนื่องจากลูกค้าที่มาใช้บริการส่วนใหญ่เป็นชาวต่างชาติ ซึ่งให้ความสำคัญกับประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม

ดังนั้น ผู้เสนอผลงาน จึงมีข้อเสนอแนะในการดำเนินการ เพื่อพัฒนาหรือปรับปรุงงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ดังนี้

1) สำนักงานควรดำเนินการตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทอาคารในเขตเมืองพัทยา และพื้นที่ใกล้เคียง โดยไม่มุ่งเน้นการบังคับใช้กฎหมาย แต่เป็นการตรวจสอบเพื่อชี้ให้เห็นสภาพปัญหา แนะนำสิ่งที่จำเป็นต้องปรับปรุงเพื่อแก้ไขปัญหาสภาพแวดล้อม โดยประสานกระบวนการตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษเข้ากับกระบวนการ EIA Monitoring เป้าหมายเพื่อกระตุ้นเตือนแหล่งกำเนิดมลพิษในการจัดการน้ำเสีย ของตนเอง โดยไม่หวังพึ่งระบบบำบัดน้ำเสียรวมเพียงอย่างเดียว

2) จัดประชุมเพื่อเสริมสร้างการทำงานแบบบูรณาการกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ เมืองพัทยา สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดชลบุรี สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อำเภอบางละมุง องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน) สาขาเมืองพัทยาและพื้นที่เชื่อมโยง เพื่อให้ดำเนินการร่วมกัน

3) จัดประชุมชี้แจงให้สถานประกอบการได้รับทราบถึงวัตถุประสงค์ กระบวนการ และขั้นตอนในการดำเนินงานก่อนที่จะมีการลงพื้นที่ตรวจสอบจริง เพื่อสร้างแรงจูงใจกับผู้ประกอบการในการทิ้งในแง่ของการลดค่าใช้จ่ายในการบำบัดน้ำเสียที่ต้องจ่ายให้เมืองพัทยา และการเสริมสร้างภาพลักษณ์ของสถานประกอบการ

4) มอบใบประกาศเกียรติคุณให้กับสถานประกอบการที่สามารถดูแลจัดการสิ่งแวดล้อมได้ดี และเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการตรวจสอบ และผลตรวจวิเคราะห์คุณภาพน้ำของสถานประกอบการที่ได้รางวัล ลงในเฟสบุ๊ค หรือเว็บไซต์ของหน่วยงาน

ของรัฐที่ร่วมดำเนินการ เพื่อเป็นการยกย่องชมเชยในการช่วยกันดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมของพื้นที่

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้รับทราบสถานภาพของระบบบำบัดน้ำเสีย และแนวทางการจัดการน้ำเสียของแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทอาคารในพื้นที่เมืองพัทยา และมีการจัดทำฐานข้อมูลแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทอาคารในเขตพื้นที่เมืองพัทยา และพื้นที่ใกล้เคียง
2. แหล่งกำเนิดมลพิษได้รับทราบประสิทธิภาพของระบบบำบัดน้ำเสียของตนเอง ข้อมูลเรื่องการจัดการน้ำเสีย เกิดความตระหนักในการแก้ไขปรับปรุงระบบบำบัดน้ำเสียของตนเองให้มีประสิทธิภาพในการบำบัดน้ำเสียได้ดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ และสามารถใช้ในการสร้างเสริมภาพลักษณ์ขององค์กร
3. มีการเผยแพร่ข้อมูลทางโซเชี่ยลเน็ตเวิร์ค ทำให้แหล่งกำเนิดมลพิษที่ยังไม่ถูกตรวจสอบได้รับทราบข้อมูลทำให้เกิดความตระหนัก และมีความประสงค์จะปรับปรุงการบำบัดน้ำเสียและการบำบัดมลพิษด้านอื่นๆ ของตนเองก่อนจะถูกตรวจสอบ
4. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีการนำผลการศึกษารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA/IEE) และมาตรการติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่กำหนดมาไว้ในรายงานฯ มาใช้ประโยชน์ในการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมอย่างจริงจัง และเกิดการพัฒนาย่างยั่งยืน
5. มีการทำงานแบบบูรณาการร่วมกันระหว่างหน่วยงานของรัฐในกระทรวงต่างๆ ในการร่วมกันป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมของเมืองพัทยาโดยเน้นการใช้มาตรการส่งเสริมในเชิงบวกมากกว่าการบังคับใช้กฎหมาย
6. สถานการณ์มลพิษทางน้ำในบริเวณพื้นที่วิกฤต ชายหาดพัทยา มีคุณภาพน้ำทะเลที่ดีขึ้น

ตัวชี้วัดความสำเร็จ

1. เชิงปริมาณ

จำนวนสถานประกอบการที่ได้รับใบอนุญาตกิจกรรม และมีการโพสต์บนเว็บไซต์และเฟสบุ๊กของสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 13 (ชลบุรี) เพื่อรับรองว่าเป็นสถานประกอบการที่รักษาสิ่งแวดล้อม มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น

2. เชิงคุณภาพ

1. แหล่งกำเนิดมลพิษที่ตั้งอยู่ในเขตเมืองพัทยาที่มีการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) หรือรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น (IEE) ปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และมาตรการติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่กำหนดไว้ในรายงานฯ อย่างถูกต้อง ครบถ้วน และจัดส่งรายงานให้หน่วยงานที่กำกับดูแลเพิ่มมากขึ้น

2. สถานการณ์มลพิษทางน้ำในบริเวณพื้นที่วิกฤต ชายหาดพัทยา มีคุณภาพน้ำทะเลที่ดีขึ้น

3. มีการจัดทำฐานข้อมูลแหล่งกำเนิดมลพิษ และฐานข้อมูลคุณภาพน้ำของแหล่งกำเนิดมลพิษในพื้นที่เมืองพัทยา และพื้นที่ใกล้เคียงในรูปแบบฐานข้อมูล GIS

ลงชื่อ.....

(นายยุทธนา ตันวงษ์वाल)

ผู้เสนอแนวคิด